

INDEX LIBRORUM ET CAPITUM

HUJUS VOLUMINIS.

LIBER DUODECIMUS.

DE MERITO, QUOD EST EFFECTUS GRATIÆ SANCTIFICANTIS.

- CAP. I. *Utrum homines viatores possint apud Deum aliquid simpliciter seu de condigno mereri?* 5
- CAP. II. *Utrum ad meritum apud Deum aliquis actus hominis necessarius sit?* 12
- CAP. III. *Utrum libertas actus necessaria sit ut ille sit meritorius?* 15
- CAP. IV. *Utrum solus actus moraliter bonus possit esse meritorius apud Deum?* 20
- CAP. V. *Utrum ad meritum requiratur opus supererogationis seu consilii, vel possit esse etiam in opere præcepto?* 25
- CAP. VI. *Utrum solus actus internus voluntatis sit meritorius, vel etiam externus?* 28
- CAP. VII. *Utrum actus meritorius debeat esse supernaturalis, et ex aliqua actuali gratia profectus?* 37
- CAP. VIII. *Utrum solus actus elicitus a charitate sit meritorius de condigno apud Deum?* 42
- CAP. IX. *Utrum actus elicitus a virtutibus infusus sint meritorii de condigno sine peculiari relatione charitatis?* 48
- CAP. X. *Utrum actus virtutum moralium acquisitarum de se sufficiant ad meritum de condigno, vel relationem supernaturalem requirant, et quæ illa sit?* 52
- CAP. XI. *Utrum in actibus internis voluntatis imperante et imperato, sit plus meriti quam in imperante solo, et consequenter an actus imperatus habeat suum proprium meritum distinctum a merito actus imperantis?* 63
- CAP. XII. *Utrum intentio obtinendi præmium sit sufficiens vel necessaria ad meritum de condigno, vel potius illi repugnet?* 72
- CAP. XIII. *Utrum modus operandi ex metu, et necessitate vitandi aliquod damnum, ad meritum sufficiat vel illud excludat?* 78
- CAP. XIV. *Utrum status gratiæ in operante sit conditio ad meritum de condigno necessaria?* 81
- CAP. XV. *Utrum ad meritum necessarium sit hominem esse viatorem?* 89
- CAP. XVI. *Utrum ad meritum de condigno necessarium sit ut aliquis sibi mereatur, vel possit etiam alteri communicari?* 97
- CAP. XVII. *Utrum divina ordinatio et quasi lex positiva Dei sit ad meritum de condigno necessaria?* 103
- CAP. XVIII. *Utrum de necessitate meriti de condigno apud Deum sit, ut in promissione Dei sub conditione operum fundetur?* 110
- CAP. XIX. *Utrum merita justorum in peculiari applicatione et imputatione meritorum Christi nitantur, vel inde specialem valorem aut dignitatem habeant?* 115
- CAP. XX. *Unde habeant opera justorum ut magis meritoria sint?* 123
- CAP. XXI. *Utrum duratio seu continuatio actus, cæteris paribus, ejus meritum augeat?* 126
- CAP. XXII. *Utrum circumstantia, seu dignitas personæ, cæteris paribus, meritum operis augeat?* 134
- CAP. XXIII. *Utrum ex parte Dei aut Christi potuerit meritum bonorum operum augeri?* 138
- CAP. XXIV. *An possit aliquis de condigno primam gratiam vel remissionem peccati mereri?* 139
- CAP. XXV. *Utrum homo jam justificatus augmentum gratiæ de condigno mereri possit, et quando aut quomodo?* 154
- CAP. XXVI. *Utrum justus conservationem gratiæ, seu usque ad mortem perseverantiam in gratia, aliave gratiæ auxilia seu præsentis vitæ subsidia ad salutem æternam conducentia, de condigno mereatur?* 157
- CAP. XXVII. *Utrum homo possit de condigno mereri reparationem post lapsum?* 172
- CAP. XXVIII. *An justi primam gloriam seu totam gloriam a primo gradu de condigno mereantur?* 174
- CAP. XXIX. *An alia dona gloriæ sub meritum de condigno cadant?* 189
- CAP. XXX. *An Deus ex vera propria et speciali justitia præmium meritis Sanctorum de condigno retribuat, ita quod esset injustus si illa non retribuere?* 196
- CAP. XXXI. *Utrum in beatitudine novus gradus gratiæ aut gloriæ sine ullo merito de condigno illis tribuatur?* 213
- CAP. XXXII. *An sit aliquod meritum de congruo distinctum a merito de condigno, quod sit verum hominis meritum apud Deum?* 222
- CAP. XXXIII. *Quæ conditiones ad meritum de congruo necessariae sint, vel sufficiant ex parte ipsius actus meritorii?* 227
- CAP. XXXIV. *Utrum ex parte personæ merentis aliqua specialis conditio ad meritum de congruo requiratur?* 232

CAP. XXXV. An meritum de congruo sit tantum respectu merentis, vel etiam respectu aliorum?	238	CAP. XXXVII. Quid possit homo non justificatus sibi de congruo mereri?	246
CAP. XXXVI. Utrum, ad meritum de congruo, ex parte Dei requiratur promissio?	242	CAP. XXXVIII. Quid possit justus sibi vel aliis de congruo mereri?	258

APPENDIX PRIOR.

TRACTATUS DE VERA INTELLIGENTIA AUXILII EFFICACIS, EJUSQUE CONCORDIA CUM LIBERTATE VOLUNTARIJ CONSENSUS.

PROCEMIUM.	303	CAP. XVII. Refellitur quidam modus evadendi præcedentem difficultatem, et in alium extremum errorem inclinare ostenditur.	382
CAP. I. Supponitur dari auxilium efficacæ, et divisio gratiæ in efficacem et sufficientem breviter defenditur.	304	CAP. XVIII. Efficacæ auxilium non dari ex negativa dispositione libera.	386
CAP. II. De puncto et statu controversiæ quæ est in efficacitate prævenientis gratiæ explicanda.	309	CAP. XIX. An, salva libertate, possibilis sit prædeterminatio physica et modus providentiæ erga prædestinatos quem auctores illius sententiæ docent.	393
CAP. III. Determinationem voluntatis ad consensum liberum, licet a solo Deo non fiat, non fieri a solo libero arbitrio.	314	CAP. XX. Sententiam de prædeterminatione physica solidum fundamentum non habere, ac propterea defensores ejus in eo non convenire.	398
CAP. IV. Quamvis sola gratia non prædeterminet voluntatem humanam, nihilominus physice efficere consensum ejus et determinationem ad illum.	326	CAP. XXI. Auxilium efficacæ non ad solam perfectam dispositionem ad gratiam, sed ad omnes actus supernaturales requiri.	400
CAP. V. Initium salutis non tribui libero arbitrio juxta sententiam de vocatione congrua, sed Deo vocanti.	330	CAP. XXII. Auxilium efficacæ esse proprium ordinis gratiæ.	403
CAP. VI. Quo sensu Catholico expectet Deus voluntatem humanam, vel non expectet, juxta sententiam de vocatione congrua, et plura ex canone 4 Concilii II Arausicani.	336	CAP. XXIII. Auxilium efficacæ non requiri propter indifferentiam voluntatis, imo cum illa pugnare si prædeterminans sit.	405
CAP. VII. Gratiam prævenientem non solum in intellectu esse, sed etiam in voluntate, juxta sententiam de vocatione congrua.	341	CAP. XXIV. De vera intelligentia sensus compositi et divisi, ad doctrinam superioris capituli comprehendendam necessaria.	409
CAP. VIII. Refelluntur alii errores qui ex sententia de vocatione congrua male ab adversariis inferuntur.	345	CAP. XXV. Suppositionem, cui per liberum arbitrium resisti potest, non inferre infallibiliter actum liberum, nisi sit aliquo modo consequens media præscientia.	411
CAP. IX. Vocationem divinam, etiam sufficientem tantum, non in solo intellectu, sed etiam in voluntate recipi, nullamque esse cui resisti non possit.	350	CAP. XXVI. Expenditur alia ratio sumpta ex determinatione ad actum malum.	415
CAP. X. Liberum arbitrium non mereri gratiam primam, etiamsi determinatio ad consentiendum gratiæ vocanti sine illo non fiat.	352	CAP. XXVII. Prædeterminationem voluntatis humanæ nec consursum Dei esse posse nec aliquid prævium ad illum.	418
CAP. XI. Quo vero sensu explicari possit qui dixerit gratiæ auxilium dari infallibiliter bene conanti per liberum arbitrium.	357	CAP. XXVIII. Solvitur objectio, et obiter expenditur a quo proximo supernaturali principio procedunt actus supernaturales qui non eliciuntur ab habitibus.	428
CAP. XII. Cum sententia de vocatione congrua optime consentire omnia quæ de prædestinatione, providentiæ ac præscientiæ divina, vera Theologia docet.	364	CAP. XXIX. Conclusio superioris discursus; corollaria quæ ex illo inferuntur.	430
CAP. XIII. Electionem ad gloriam ante prævisa merita cum efficaciam vocationis congruæ optime coherere.	370	CAP. XXX. Conferuntur utriusque sententiæ rationes summatim propositæ.	432
CAP. XIV. Prædefinitionem actus liberi et certitudinem præscientiæ ex illa, optime consistere cum efficaciam vocationis congruæ.	372	Primum caput argumentorum, ex subordinatione causæ secundæ ad primam.	
CAP. XV. Ablata prædeterminatione physica, non minui divinæ providentiæ perfectionem.	374	Secundum caput, ex indifferentia liberi arbitrii.	
CAP. XVI. Qualem providentiam gratiæ circa reprobos cogantur ponere auctores qui physicam prædeterminationem ad singulos actus putant esse necessariam.	377	Tertium caput, ex insufficientia arbitrii ad opus gratiæ.	
		CAP. XXXI. Expenduntur sacræ Scripturæ testimonia quæ adducuntur ab auctoribus utriusque sententiæ.	471
		CAP. XXXII. Afferuntur decreta Pontificum et Conciliorum quæ utraque sententia in suum favorem afferunt.	492

CAP. XXXIII. De argumento sumpto ex errore Pelagii et ex libris S. Augustini de Gratia et libero arbitrio.	511	ironis afferuntur.	583
CAP. XXXIV. De argumento sumpto ex errore Semipelagianorum, et ex libris Augustini de Prædestinatione Sanctorum et de Dono perseverantiæ, cum epistolis Prosperi et Hilarii.	521	CAP. XL. Quid in hac controversia D. Thomas docuerit aut senserit.	591
CAP. XXXV. De argumento sumpto ex dono perseverantiæ et ex libris Augustini de Dono perseverantiæ et de Correptione et gratia.	526	CAP. XLI. Expenduntur testimonia et locutiones divi Thomæ, in quibus sentit repugnare libertati physicam determinationem, et efficaciam prævenientis gratiæ consistere in congrua vocatione.	612
CAP. XXXVI. Expenditur sententia Augustini in questione 2, libro 1 ad Simplicianum, cuinam dictarum opinionum faveat.	547	CAP. XLII. Quid in prædicta controversia senserint alii antiqui Scholastici, præsertim Bonaventura, Scotus et Thomistæ.	615
CAP. XXXVII. Conferuntur cætera ac præcipua Augustini testimonia ex variis ejus operibus in favorem utriusque sententiæ sumpta.	557	CAP. XLIII. De modernis auctoribus, præsertim qui contra hæreticos scripserunt.	627
CAP. XXXVIII. Expenduntur eorum Patrum testimonia qui Augustinum præcesserunt, et cuinam opinionioni revera faveant expenditur.	570	CAP. XLIV. Respondetur ad quasdam objectiones quæ vulgo circumferuntur contra Doctores qui physicas prædeterminationes impugnant.	633
CAP. XXXIX. Conferuntur testimonia Patrum Augustino posteriorum, quæ ab utriusque sententiæ præ-		CAP. XLV. Satisfit nonnullis objectionibus specialiter factis contra nonnulla loca nostrorum librorum de auxiliis.	645
		CAP. XLVI. Aliquot propositionibus solutio totius operis summatim comprehenditur.	633

APPENDIX ALTERA.

DISSERTATIO PRO FRANCISCO SUARE DE GRATIA ÆGRO OPPRESSO COLLATA.

CAUSA SCRIBENDI.	667	sita.	681
CAP. I. Quid et quotuplex sit confessio epistolæ.	669	CAP. VI. Rituale Romanum pro eadem sententiæ.	687
CAP. II. Quod confessio sumpta pro integro pœnitentiæ sacramento epistolæ esse non possit, certa sententiæ.	671	CAP. VII. Ratio congrua in ejusdem sententiæ confirmationem.	691
CAP. III. Pœnitentiæ sacramentum ne ex parte quidem expressionis peccatorum posse esse epistolæ, qui consuerint.	675	CAP. VIII. Ad argumenta in contrarium posita puncto tertio.	693
CAP. IV. Expressionem sacramentalem peccatorum, in summa necessitate, posse esse epistolæ, Suaris sententiæ variis Doctoribus probata.	678	CAP. IX. Sigillatim ad argumentum ex decreto Clementis VIII contra confessionem per litteras vel internuncium.	696
CAP. V. Concilia et Pontifices pro sententiæ propositione.		CAP. X. De aliis modis subministrandi partem materiale sacramenti pœnitentiæ per internuncium aut litteras.	756